

“ମିଠେ ବଚ୍ଚେ: - ତୁମେମାନେ ବ୍ରହ୍ମପାଠକର ସନ୍ତାନ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭଉଣୀ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ମନୋଭାବ ବହୁତ ଶୁଦ୍ଧ ପବିତ୍ର ହେବା ଦରକାର ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଝାଇବାରେ ବହୁତ ଭଲ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିପାରିବ?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁମାନେ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପଦ୍ମଫୁଲ ସମାନ ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି । ଏହିପରି ଅନୁଭବୀ ସନ୍ତାନମାନେ ଯଦି କାହାକୁ ବୁଝାଇବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ବୁଝାଇବାରେ ବହୁତ ଭଲ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିପାରିବ କାହିଁକି ନା ବିବାହ କରି ମଧୁସ୍ଥ ଅପବିତ୍ର ଭାବନା ଉତ୍ପନ୍ନ ନହେବା - ଏହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତି ଅଟେ । ଏଥିରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ-ବହୁତ ଖବରଦାର ମଧୁସ୍ଥ ରହିବାକୁ ହେବ ।

ଶୀତ:- ହମାରେ ତୀର୍ଥ ନନ୍ଦ୍ୟାରେ ହେଁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ପିଲାମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ପିଲା ତ ପିଲା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ସବୁ ପିଲାମାନେ ବ୍ରହ୍ମପାଠକମାନ-କୁମାରୀ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ବ୍ରହ୍ମପାଠକମାନ-କୁମାରୀ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଏକ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ, ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟୁ । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ଭାଇ-ଭାଇ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଆମେ ଏକମାତ୍ର ଆଦି ପିତା ବ୍ରହ୍ମପାଠକର ଏବଂ ଆତ୍ମାର ପିତା ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ଆମେ ସବୁ ଶିବବାବାଙ୍କର ନାତି, ବ୍ରହ୍ମପାଠକର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ଧରିନିଅ ବ୍ରହ୍ମପାଠକର ମଧୁସ୍ଥ ଲୌକିକ ସ୍ତ୍ରୀ ଅଛନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମପାଠକ ପତ୍ନୀ ମଧୁସ୍ଥ କହିଲେ ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମପାଠକମାନୀ ଅଟେ ତେବେ ତାଙ୍କର ମଧୁସ୍ଥ ପିତା ପୁତ୍ରୀର ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଗଲା ନା । ଯେପରି ଲୌକିକ ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କ ମଧୁସ୍ଥରେ କୌଣସି ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ନ ଥାଏ, ଆଦିକାଳି ତ ସମସ୍ତେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ଏହି ଦୁନିଆ ହିଁ ବିକାରମୟ ହୋଇଯାଇଛି । ବଚ୍ଚେମାନ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଆମେ ବ୍ରହ୍ମପାଠକମାନ-କୁମାରୀ ଅଟୁ, ବ୍ରହ୍ମପାଠକ ଦ୍ଵାରା ପୋଷ୍ଟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ ତେଣୁ ଆମେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇଗଲୁ । ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ, ସନ୍ଦନ୍ୟାସୀ ମଧୁସ୍ଥ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଅଛନ୍ତି । ସନ୍ଦନ୍ୟାସ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ରହିବା, ଫ ବିକାରକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା । ସେମାନେ ହେଲେ ହଠାତ୍ ସନ୍ଦନ୍ୟାସୀ । ତାଙ୍କର ତିପାଟ୍ଟିମେଣ୍ଟ ହିଁ ଅଲଗା । ସେମାନେ ପ୍ରକୃତପାରମ୍ପରିକ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ତୁଟାଇ ଦେଇଥା'ନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କର ନାମ ହଠାତ୍ କରମ୍ ସନ୍ଦନ୍ୟାସୀ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଉଛି ଯେ, ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ସେମାନେ ତ ଘର ଦ୍ଵାର ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି, ମାମୁଁ, ଚାଚା, କାକା କେହି ରହୁନାହାନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମର ଏକମାତ୍ର ଭଗବାନ ହିଁ ସାଥୀ, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ, ନିଶ୍ଚେତିରେ ମିଶିଯିବାକୁ ହେବ । ଆମକୁ ନିର୍ବାଣୀୟା ଯିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ବିଭାଗ ଏବଂ ନୀବନଶୈଳୀ ମଧୁସ୍ଥ ଭିନ୍ନ । ସନ୍ଦନ୍ୟାସୀମାନେ ତ କହୁଛନ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀ ହେଲା ନରକର ଦ୍ଵାର ତେଣୁ ନିଆଁ ଆଉ କପା ଏକତ୍ର ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅଲଗା ରହିଲେ ହିଁ ଆମେ ପବିତ୍ର ରହିପାରିବୁ । ଉପାମା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ହିଁ ଅଲଗା । ଏହି ସନ୍ଦନ୍ୟାସ ଧର୍ମ ଶତକ୍ରମାଚାରମ୍ଭ ସଂପାଦନା କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ସିଏ ହଠାତ୍, କରମ୍ ସନ୍ଦନ୍ୟାସ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ରାଜଯୋଗ ନୁହେଁ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଉପାମା ମଧୁସ୍ଥ କରମାନୁସାରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ଶତକଡା ୧୦୦ ଭାଗ ବୁଦ୍ଧିବାନ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ମଧୁସ୍ଥ କୁହାଯିବ ଯେ - କେହି ଶତକଡା ୧୦୦ ଭାଗ ବୁଦ୍ଧିବାନ ତ କେହି ଶତକଡା ୧୦୦ ଭାଗ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ଅଟନ୍ତି । ଏସବୁ ତ ରହିବ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ ମମ୍ମା-ବାବା କହୁଛୁ ତେଣୁ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇଗଲୁ । ସେଥିପାଇଁ ଆମ ମଧୁସ୍ଥରେ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଭାଇ-ଭଉଣୀ ପରସ୍ପର ବିବାହ କରିବା ନିଷ୍ପତ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧ । ଘରେ ବାପା ଯଦି ଭାଇ-ଭଉଣୀ ମଧୁସ୍ଥରେ କୌଣସି ବିକାରୀ ଚାଲିଚଳଣି ଦେଖନ୍ତି ତେବେ ବାପାଙ୍କୁ ବହୁତ ଚିନ୍ତା ହୋଇଥାଏ । ପିତା ଚିନ୍ତା କରିଥା'ନ୍ତି ଯେ, ଇଏ ଏଠାରେ କିପରି ଜନ୍ମ ହୋଇଛି, କେତେ କଷ୍ଟି କରୁଛି, ଏହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଗାଳି କରିଥା'ନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ଏହିସବୁ କଥା ପ୍ରତି ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ରଖିଥିଲେ । ବଚ୍ଚେମାନ ତ ସଂସାର ୧୦୦ ଶତକଡା ତପସ୍ଵରାଧୀ ହୋଇଯାଇଛି, ମାୟାର ବହୁତ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ମାୟାର ଏକଦମ୍ ଲଢେଇ ହେଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏମାନେ ମୋର ସନ୍ତାନ ମୁଁ ଏମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ନେଇଯାଉଛି । ମାୟା କହୁଛି - ନା, ଏମାନେ ମୋର ସନ୍ତାନ, ମୁଁ ଏମାନଙ୍କୁ ନରକକୁ ନେଇଯିବି । ଏଠାରେ ତ ତୁମେ ଧର୍ମରାଜ ବାବାଙ୍କ ସାଥରେ ଅଛ । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେ, ଆମେ କିପରି ଏକତ୍ର ରହି ପବିତ୍ର ରହୁଛୁ । ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପବିତ୍ର ରହିବାର ଯେଉଁ କରମ୍ ହଠାତ୍ ସନ୍ଦନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧୁସ୍ଥ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ତାହା ବାବା କରାଉଛନ୍ତି । ସନ୍ଦନ୍ୟାସୀମାନେ କେବେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ରାଜଯୋଗର ନାମ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ନିବୃତ୍ତିପାରମ୍ପରି ସନ୍ଦନ୍ୟାସୀମାନେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପବିତ୍ର ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ବୁଝାଇଲେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୁଃଖକୁ ସ୍ଵପରାଗ କରିବ । ବାବା ଖବରକାଗଜରେ ଦେଖିଥିଲେ, ଦିଲ୍ଲୀରେ ବୃକ୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ସମ୍ମିଳନୀ ହେଉଥିଲା

। ତେବେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେ ତୁମେମାନେ ଜଞ୍ଜାଳର ଗଛ ପାଇଁ ତ ବହୁତ ଚିନ୍ତା କରୁଛ କିନ୍ତୁ ଏହି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବଂଶାନୁକ୍ରମେ ବୃକ୍ଷ ବିଷୟରେ କେବେ ଖିଆଲ କରିଛ କି ଏହାର କିପରି ଉତ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ପାଳନା ହେଉଛି ।

କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ଏତେ ବିଶାଳରୂପ ସମ୍ପଦନ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ଏତେ କଥାକୁ ଧ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ଦେଉନାହାନ୍ତି । କିଛି ନା କିଛି ବେପାରୀ ଲାଗି ରହିଛି । ଲୌକିକ ଘରେ ମଧ୍ୟ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେବେ ବିକାରୀ ଭାବନା ଆସିନଥାଏ । ଏଠାରେ ତ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବାବାଜୀଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଭାଇ-ଭଉଣୀ, ବରହମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଅଟ । ଯଦି ବିକାରୀ ଭାବନା ଆସିଲା ତେବେ ଏହାକୁ କ'ଣ କହିବା? ଯେଉଁମାନେ ନରକରେ ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ହଜାରେ ଗୁଣ ବିକାରୀ ବୋଲି ଗଣନା କରାଯିବ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ ଦାୟିତ୍ଵ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ବହୁତ ମେହନତର କଥା । ଦୁନିଆ ଏହି କଥାକୁ ଜାଣିନାହିଁ । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି, ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ନିର୍ଗତ ଭାବରେ ପ୍ରତିଦିନ କରନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ରାକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି । ତେବେ ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ବିବାହ କରି ପବିତ୍ର ରହିବା, ଏହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତି ଅଟେ । ତେଣୁ ବୃଦ୍ଧ ଟିକିଏ ହେଲେ ବି ହଲଚଲ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ବିବାହ ହୋଇଗଲେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଆମକୁ ଏହି ବିକାରୀପଣାରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ଦରୌପଦୀଙ୍କ କଥା ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ରହିଛି । ତେବେ ଏ କଥାରେ ତ କିଛି ରହସ୍ୟ ଅଛି ନା । ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ସବୁ ଡରାମାରେ ତ ନିର୍ଦ୍ଦୟାରିତ ରହିଛି - ଯାହା କିଛି ବିଚିଯାଇଛି, ସେ ସବୁ ଡରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଦୟାରିତ ଥିଲା, ଏହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ନିର୍ଗତ ଭାବରେ ହେବ । ଜଞ୍ଜାଳମାର୍ଗ ଏବଂ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ମଧ୍ୟ ଡରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଦୟାରିତ ରହିଛି । ତୁମେ ଏବେ ବିଶାଳ ରୂପ ସମ୍ପଦନ ହୋଇଗଲଣି । ଶରୀରକୁ ପାଳନ କରୁଥିବା ମୁଖ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ରୂପ ଅବିନାଶୀ ବାବାଜୀଙ୍କର ରୂପ ସହ ସମାନ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ଜେର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ଜଣାନାହିଁ, ବର୍ତ୍ତମାନ କେତେ ସନ୍ତାନ ଥିବେ । କିନ୍ତୁ ଯେ ପରମ୍ପରାତ ବରାହମଣ-ବରାହମଣୀ ନ ହୋଇଛନ୍ତି ସେ ପରମ୍ପରାତ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ବରହମାବଂଶୀ ହିଁ ସଂରକ୍ଷକ ଯାଇ ସୁରକ୍ଷାବଂଶୀ ଅଥବା ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଶିବବଂଶୀ ହୋଇଛ । ଶିବ ହେଉଛନ୍ତି ଦେବେତା, ବରହମା ହେଉଛନ୍ତି ପିତା । ତେଣୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପିତା ତ' ଜଣେ ହେବେ ନା । ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରୂପୀ ବୃକ୍ଷର ବୀଜ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସେହି ବୃକ୍ଷର ପରମ ମନୁଷ୍ୟ ବି ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ଆଦି ମନୁଷ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ଆଦି ମନୁଷ୍ୟ କିଏ? ବରହମା ହିଁ ହେବେ ନା । ବରହମା ଏବଂ ସରସ୍ଵତୀ - ଏମାନଙ୍କୁ ଆଦି ରୂପେ ଗଣନା କରାଯିବ । ଏ କଥା ବୁଝିବା ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧ ବହୁତ ବିଶାଳ ହେବା ଦରକାର । ହେ ପରମପିତା, ହେ ଈଶ୍ଵର ପିତା ଏ କଥା ଆତ୍ମା ହିଁ କହିଥାଏ । ଆତ୍ମା କହୁଛି ନା, ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ସର୍ବବୋଧ ହେଲେ ନା । ଏହା ପରେ ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିକୁ ଦେଖିବା । ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରେ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚରେ କାହାକୁ ରଖିବା? ପ୍ରକାପିତା । ତେବେ ଏ କଥା ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ ବୃକ୍ଷର ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ବରହମା । ଶିବ ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା, ତେଣୁ ବରହମାଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ରଚୟିତା ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ସିଏ କାହାର ମତରେ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି? ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ହିଁ ବରହମାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ କରୁଛି । ନୂଆ ବରହମା ପୁଣି କେଉଁଠାରୁ ଆସିବେ? ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ମୁଁ ଏହାଙ୍କର (ବରହମାଙ୍କର) ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ମୁଁ ଏହାଙ୍କର ନାମ ପ୍ରକାପିତା ବରହମା ରଖୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନ ଜାଣିଛ, ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ବରହମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ଜଞ୍ଜାଳ ନେଉଛୁ । ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପବିତ୍ରତା, ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ସଂକ୍ରମଣ, ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଆସିଛୁ । ଭାରତରେ ଆମେ ହିଁ ସର୍ବଦା ସୁଖୀ ଥିଲୁ ଏବେ ନାହିଁ, ପୁଣି ଥରେ ବାବା ଆମକୁ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ପରମ କଥା ହେଲା ପବିତ୍ରତା । ରାକ୍ଷୀ କାହାକୁ ବନ୍ଧା ଯାଇଥାଏ? ଯେଉଁମାନେ ଅପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ପବିତ୍ର ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଏହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତି । ପରମରୁ ଯେଉଁମାନେ ଯୁଗ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ - ଆମେ କିପରି ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇ ରହୁଛୁ । ହଁ, ଏହି ସ୍ଥିତି ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଲାଗିଥାଏ । ପିଲାମାନେ ଲେଖୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ମାୟାର ତୋଫାନ ବହୁତ ଆସୁଛି । ତେଣୁ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପବିତ୍ର ରହୁଥିବା ପିଲାମାନେ ଭାଷଣ କଲେ ବହୁତ ଭଲ କାହିଁକି ନା ଏହା ହେଉଛି ନୂଆ କଥା । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସଂ-ରାଜଯୋଗ । ଏଥିରେ ସନ୍ନ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଆମେ ଦୀବନମୁକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସଦଗତିକୁ ପାଇବୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ଦୀବନ ବନ୍ଧନ ଅଟେ । ତୁମର ହେଉଛି ସଂରାଜସ୍ଵ ପଦ । ସଂକୁ ରାଜସ୍ଵ ଦରକାର, ବର୍ତ୍ତମାନ 'ସଂ' ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାର ରାଜସ୍ଵ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା କହୁଛି ମୁଁ ରାଜା ଥିଲି, ରାଣୀ ଥିଲି, ଏବେ ବିକାରୀ କାଙ୍ଗାଲ ହୋଇଯାଇଛି, ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ଗୁଣ ନାହିଁ । ଏକଥା ଆତ୍ମା କହୁଛି ନା । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା, ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଭାବିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ଆତ୍ମା ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭାଇ, ତେଣୁ ନିଜ ଭିତରେ ବହୁତ ସନ୍ଦେହ ରହିବା ଦରକାର । ଆମେ ସାରା ଦୁନିଆକୁ ସନ୍ଦେହମୟ କରୁଛୁ । ରାମରାଜସ୍ଵରେ ତ ବାଘ-ଛେଳି ଏକତ୍ର ପାଣି ପିଉଥିଲେ, କେବେ ବି ଲଢେଇ କରୁ ନ ଥିଲେ ତେଣୁ ତୁମେମାନେ କେତେ ସନ୍ଦେହୀ ହେବା ଦରକାର । ସେହି ଅବସ୍ଥା ଧୀରେ ଧୀରେ ଆସିବ । ବହୁତ ଲଢେଇ କରୁଛନ୍ତି ନା । ପାର୍ଲିଆମେଣ୍ଟରେ ମଧ୍ୟ ଲଢେଇ କରୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରକୁ ଚଉକି ଉଠାଇ ମାରିବାରେ ଲାଗିପଡୁଛନ୍ତି । ତାହା ତ ଆସୁରୀ ସଭା ଅଟେ । ତୁମର ଏହା ଈଶ୍ଵରୀୟ ସଭା ତେଣୁ କେତେ ନିଶା ରହିବା ଦରକାର । ପରମତୁ ଏହା ଏକ ସକ୍ଷମ ଅଟେ । ପାଠପଢ଼ାରେ କେହି ଶୀର୍ଷକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ତ' କେହି ଭିଲା ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । ସେହିପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ବିଚିତ୍ର ସକ୍ଷମ ଅଟେ, ସେହି ସକ୍ଷମରେ ତ ଅଲଗା-ଅଲଗା ଶିକ୍ଷକ ଆ'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସକ୍ଷମ ଗୋଟିଏ ଏବଂ ସକ୍ଷମ ଶିକ୍ଷକ ଜଣେ । ଆତ୍ମା ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ । ଆତ୍ମାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥାଏ,

ଆମେ ଆତ୍ମା ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ପାଠ ପଢ଼ୁଛୁ । ଏତେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମା, ବାବା ତ ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଏହି କଥା ସାରା ଦିନ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଭୁଲ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ବାବା ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେଲେ ମାୟାର ଆକ୍ରମଣ ହେବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମଣ ବହୁତ ଉଚିତ୍ । କେତେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ରାତ୍ରିରେ ହିଁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ ହୋଇପାରିବ । ଏହିପରି ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି-କରି ବାବାଜୀ ଉଲ୍ଲି ହୋଇଯିବ ।

ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତ ଜଞ୍ଜନକୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଗୁହସ୍ଥରେ ରହି ରାଜଯୋଗ ଶିଖିବାକୁ ହେବ । ସବୁକିଛି ବୁଦ୍ଧିର କାମ । ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣା ହୋଇଥାଏ । ଗୁହସ୍ଥମାନଙ୍କୁ ତ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ଆଦିକାଳି ତ ତପଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ବହୁତ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ମାୟା ସମସ୍ତତତ୍ତ୍ଵକୁ ହରାଇ ଦେଇଛି । ପୁରୁଣା ରୂପେ ନିଜର ଅଧିନ କରିଦେଉଛି । ବାବା ଆମକୁ ମାୟା ରୂପୀ ଅଜଗର କବଳରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ବହୁତ ମୁସ୍କିଲ୍ ହେଉଛି । ଯେଉଁମାନେ ଗୁହସ୍ଥରେ ରହିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଚମତକାର କରି ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ, ଏହା ଆମର ରାଜଯୋଗ ଅଟେ । ଆମେ ବରହମାକୁମାର-କୁମାରୀ ରୂପେ କାହିଁକି ପରିଚୟ ଦେଉଛୁ? ଏହି ପରହେଳିକାକୁ ବୁଝି ପୁଣି ଅନୁସନ୍ଧାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବାସତ୍ୟରେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ଵ ବରହମାକୁମାର କୁମାରୀ ଅଟ । ପ୍ରଜାପତି ବରହମା ତ ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଆଦିଦେବତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ବାସତ୍ୟରେ ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗର ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ହିଁ ନୂଆ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଏହା କେତେ ଖୁସିର କଥା । ସେଠାରେ ତ ଖୁସିର ବାଦ୍ଵ୍ୟ ବାଜିବ । ସେଠାରେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟ ପବିତ୍ର ରହିଥାଏ । ଏଠାରେ ତ ବରତତ୍ତ୍ଵମାନ ବାବା ବରହମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ବରହମାବାବା ପବିତ୍ର ନୁହଁନ୍ତି, ପୁରୁଣା ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ବାବା ତାଙ୍କୁ ନୂଆ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ଏଠାରେ ପୁରୁଣା ଜିନିଷକୁ ନୂଆ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ନୂଆ ମନୁଷ୍ୟ କାହାକୁ କହିବା? କ'ଣ ବରହମାଙ୍କୁ କହିବା? ଏହା ବୁଦ୍ଧିର କାମ । ସେମାନେ କ'ଣ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ଆଦମ୍ ଇଭ୍ କିଏ? ଶରୀକୃଷ୍ଣ ହିଁ ନୂଆ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ହିଁ ପୁଣି ପୁରୁଣା ମନୁଷ୍ୟ ବରହମା ହେଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ପୁଣି ପୁରୁଣା ମନୁଷ୍ୟ ବରହମାଙ୍କୁ ନୂଆ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀକୃଷ୍ଣ କରୁଛି । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ନୂଆ ମନୁଷ୍ୟ ଦରକାର ନା । ସେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିବେ? ନୂଆ ମନୁଷ୍ୟ ତ ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗର ରାଜକୁମାର ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପବିତ୍ର କୁହାଯାଉଛି । ଇଏ ତ ଶ୍ଵାମଳ ଅପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଇଏ ନୂଆ ମନୁଷ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ସେହି ଶରୀକୃଷ୍ଣ ହିଁ ଠିକ୍ ଜନ୍ମ ନେଇ ଏବେ ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ପୁଣି ବାବା ପୋଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଣାକୁ ନୂଆ କରୁଛନ୍ତି, ଏହା ବୁଝିବା ପାଇଁ ବଡ଼ ରହସ୍ଵଯୁକ୍ତ କଥା । ତେଣୁ ନୂଆରୁ ପୁରୁଣା, ପୁରୁଣାରୁ ନୂଆ, ଶ୍ଵାମଳରୁ ସୁନ୍ଦର, ସୁନ୍ଦରରୁ ଶ୍ଵାମଳ ହେଉଛନ୍ତି । ଯିଏ ସବୁଠାରୁ ପୁରୁଣା ସିଏ ପୁଣି ସବୁଠାରୁ ନୂଆ ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ବାବା ଆମର ନବକଳେବର କରି ନୂଆ କରୁଛନ୍ତି, ଏ ସବୁ ବୁଝିବାର କଥା । ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ଵ ଗଢ଼ିବାକୁ ହେବ । କୁମାର-କୁମାରୀ ତ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ବାକି ଆମେ ଗୁହସ୍ଥରେ ରହି ପଦ୍ମଫୁଲ ସମାନ, ସ୍ଵାଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେଉଛୁ । ବିଷଣ୍ଣବଂଶୀମାନଙ୍କୁ ତରିକାଳଦର୍ଶୀ ହେବାର ଜଞ୍ଜନ ନାହିଁ । ପୁରୁଣା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ତରିକାଳଦର୍ଶୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହା କେତେ କଷ୍ଟକିଆ ଗୁହସ୍ କଥା ଅଟେ । ପୁରୁଣା ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଜଞ୍ଜନ ନେଇ ନୂଆ ମନୁଷ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ସନନ୍ଦ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ହଠାତ୍ତ୍ଵ, ତୁମର ରାଜଯୋଗ ଅଟେ । ରାଜଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵାକ୍ଷରର ରାଜତ୍ଵ । ସନନ୍ଦ୍ୟାସୀମାନେ ତ କହୁଛନ୍ତି - ସଂସାରରୁ ସୁଖ କାକ ବିଷ୍ଠା ସମାନ । ସେଥିପାଇଁ ଘୁଣା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ନାରୀମାନେ ହିଁ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଦ୍ଵାର ଅଟନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ମାତାମାନଙ୍କୁ ଜଞ୍ଜନର କଳ୍ପ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ବୁଝାଅ ଶିବାୟ ନମଃ, ଭଗବାନୁବାଚ । ତୁମର ଆବାଦ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ଦରକାର । ଆର୍ତ୍ତା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନନ୍ଦ୍ୟାସୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରାସ୍ପୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନନ୍ଦ୍ୟାସୀମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ଭାଇ-ଭାଇ, ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ରତାର ବ୍ରତକୁ ପାଳନ କରି ପରସ୍ପର ସହିତ ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତତତ୍ତ୍ଵକୁ ସ୍ନେହୀ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବିଶାଳବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଜଞ୍ଜନର ଗୁହସ୍ ରହସ୍ଵକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ହେବ । ମାୟାର ଆକ୍ରମଣରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଜଞ୍ଜନ ଅମୃତର ବରଷା ଦ୍ଵାରା ମହାନ ହେଉଥିବା ମରଜୀବା ଜୀବନଧାରୀ ହୁଅ ।
 ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାବାଜୀଙ୍କର ବରଷା କରି ତୁମକୁ ମୃତତୁଲ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରୁ ମହାନ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଜଳୁଥିବା ଚିତାଗନ୍ଧିରୁ ଉଠାଇ ମରଜୀବା ଜୀବନଧାରୀ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଜଞ୍ଜନମୃତ ପାନ କରାଇ ଅମର କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଭଗବାନ ମୃତବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମଧ୍ଵ ଜୀବନ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କିପରି କରିଥାଆନ୍ତି ଏକଥା

ନାଶିନାହାଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମେମାନେ ଖୁସି ହେଉଛ ବା ଦେହ-ଅଭିମାନ କାରଣରୁ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁଭଳି ମୃତତୁଲ୍ୟ
ନୀବନ ବିତାଉଥିଲେ ଏବେ ସେହି ମୃତତୁଲ୍ୟ ନୀବନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ମହାନ ହୋଇଯାଇଛ ।
ସ୍ଲୋଗାନ:- ଧର୍ମରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ କର୍ମ କରୁଥିବା ଆତ୍ମମାନେ ହିଁ ଧର୍ମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***